ւոյ, որպէս աւանդի 'ի ձեռագիրս, եւ 'ի պատմութեան Հ. Մ. Զամչեան. Հատ. Գ. Երես 665։

Տեսեալ Պատրիարքին Ցունաց զայսպիսի յաջողուածս գործոց Եղիազարու, զայրացաւ յոյժ, և եղեալ յերուսաղէմ չոքաւ 'ի Կոստանդինուպոլիս։ Ի նոյն աւուրս 'ի 3 Սեպտեմբերի նստաւ Եպարքոս անուանին Քէօպրիւլիւ Մէհէմմէտ Փաշայ, մատեան առ նա Ցոյնք մեծամեծ պատարագօք։ Սահմանեցաւ առանձին ժողովով վճարել զգործն, և եղեւ պատուէր երկուց ազգաց, 'ի ժամանակեալ աւուրն յանդիման լինիլ մեծի ատենին 'ի Դուռն։ Գնաց Պատրիարքն Ցունաց իւրովքն հանդերձ. և Աստուածատուր Պատրիարք առաքեաց զփոխանորդս իւր, որք էին Աբրահամ, Ռուհիջան, Խոճա Դաւիթ և Խարաթան։ Եւ եղեւ ակիզքն լինիլ դատաստանին, բողոք երարձ Պատրիարքն Ցունաց, և ոկսաւ ամբաստան լինել զԱստուածատուր Պատրիարքէն Հայոց, առաջի արար զիարձեցեալ դաշնագիրն Օմարայ որդւոյ Խաթթապա, և զհրովարտակն Սէլիմայ և Սիւլէյմանայ և այլ թագաւորաց։ և ցուցանէր զբովանդակ տեղիս եւ զվանօրայս իւրեանց, և յաւել եւս 'ի բանս իւր, վանք Ս. Յակոբայ լինել Վրաց. Հապէշք, Գպթիք և Ասորիք հետեւողք ազգին Ցունաց, վանօրէից եւ ստացուածոց նոցին ժառանգորդ Պատրիարքն. ապա խնդրեաց կարձել զձեռս Պատրիարքին Հայոց յիրացն Հապէշաց։ Յետ ընթեռնլոյ ատենակալաց զդրեանս զորս մատոյց Պատրիարքն Ցունաց։ Հարցին ցփոխանորդսն Հայոց թէ՝ զի՞նչ ունին պատասխանել վասն այդոցիկ իրաց։ Իսկ նոքա դողլով արք անպիտանք և անտեղեակք գործոց Երուսաղէմի՝ թէպէտ և մատուցին գրեանս ինչ, այլ ոչ կարէին հաստատել զբանս գրոց, և ատեանն ոչ կամեցաւ ունկն մատուցանել նոցա, կեղծս և խաբեբայս համարելով զնոսա, եւ այսպէս յակնարկութենէ մեծի վէզիրին. և Հայք տրտմութեամբ դարձան յետս։

Ապա գրեցաւ հրովարտակ առ դատաւորն եւ առ քաղաքապետն Երուսաղէմի, յոր ետուն գրել Ցոյնք 'ի կարգս վանօրէից իւրեանց, զվանօրայս և զստացուածս Հապէշաց Գպթոց և Ասորւոց, զի մի հակառակեսցին վանս այնց Լատինք և Հայք. և վասն այսր սահմանեցին Ցոյնք տալ ամ